

บทนำ อันเนื่องมาจาก 'ดวง'

แสงสียามค่ำบนเกาะมาเก๊ายังคงสวยงามสว่างไสวเหมือนที่เป็นมา ที่นี้ดาซตั้งไปด้วยโรงแรมแหล่งกาสิโนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเสี่ยงโชคทั้งหลายให้มาเยี่ยมเยือน ลำพังอาคารรูปทรงแปลกตาประดับประดาไฟหลากสีสวยงามก็เพียงพอที่จะสามารถดึงดูดให้อยากเข้ามาเที่ยวชมสัมผัสบรรยากาศ แม้แต่ถ่ายรูปด้านหน้าเป็นที่ระลึกก็ยังดี

บรรยากาศด้านล่างของโรงแรมแกรนด์ไฮแอทจึงคึกคักสมกับชื่อเสียงและความอลังการของสถานที่ ช่างต่างจากเพนต์เฮาส์หรือชั้นบนสุดอย่างลิบลับ สภาพภายในห้องนั้นกลับเงียบกริบ เพราะเจ้าของสถานที่กำลังต้อนรับแขกคนสำคัญ ลำคัญพอที่จะปรึกษาหารือเรื่องคอขาดบาดตายได้

เหมือนเมื่อ 'นายหญิง' ของตระกูลหม่ากำลังรอคอยให้คู่สนทนาเปล่งเสียงออกมาเสียที เพราะเห็นเขาซีดๆ เขียนๆ ทำปากขมขมิบอยู่เป็นนาน จะเอ่ยปากถามก็ไม่กล้า เพราะกลัวจะเป็นการรบกวนสมาธิของอีกฝ่าย

"เฮ้อ!" ชินเสเสียงกัวได้แต่ทอดถอนใจ สมองพลางต้องทำงาน

ไปด้วย คิดแล้วคิดอีกว่าจะเรียบเรียงคำพูดออกมาอย่างไรดี ในที่สุดก็ตัดสินใจลงมือตัดวัลปลายพู่กันลงในกระดาษ พยายามเรียงถ้อยร้อยคำเพื่อผลิตใบทำนายออกมาตามถนัด

หม่าฮูหยินรับใบทำนายมาอ่าน อ่านไปก็ขมวดคิ้วไป คร่ำเคร่งกับการพยายามทำความเข้าใจข้อความในกระดาษ ซึ่งภาษาก็เป็นกลอน สละสลวยคล้องจองดีอยู่ แต่ความหมายนี่นะสิ...

ชวนให้หนักใจยิ่งนัก!

โฉมตรูผู้อยู่ไกล	บันดาลให้เคราะห์มากมี
ดวงนางราวกาลิ	หรือควรหนีไปให้ไกล
นำพากรรมบันดาล	ให้คนพาลจงเป็นไป
ตามกรรมที่ทำไว้	ทำสิ่งใดได้สิ่งนั้น
เกิดในราศีตุล	มากด้วยบุญในปางบรรพ์
ถูกส่งจากสวรรค์	ติดตามกันเป็นคู่บุญ
คู่แล้วไม่แคล้วกัน	ต้องฝ่าฟันเพื่อแทนคุณ
บุญญานางเกื้อหนุน	ช่วยคำจุนโล่ภัยพาล

"ปีนี้คุณชายดวงตกทั้งปี จะดีหน่อยก็ตรงที่ว่าได้เจอเนื้อคู่ แต่เจอแล้วก็จะพบแต่ความเดือดร้อน มีเคราะห์ตลอด ที่ลำคัมมันร้ายแรงถึงชีวิต แต่ดวงมันบอกว่าจะรอดได้ก็เพราะคู่อีกนั้นแหละ" ชินแสเซียงกั้วช่วยอธิบายความให้กระจ่าง ใจก็คาดหมายเอาไว้ล่วงหน้าแล้วว่าปฏิกิริยาของคนฟังจะออกมาอย่างไร

"ตาย ตายๆๆๆ..." หม่าฮูหยินยกมือทาบอกร้องเสียงหลงชะแหลมปริ๊ด แล้วก็บ่นๆ โวยวายตีโพยตีพายอีกยาวเหยียด จนชินแสฟังไม่ได้ศัพท์นับไม่ถูกเอาซะเลยคำว่า 'ตาย' มันหลุดออกมาแล้วที่คำ ยิ่งฮูหยินเห็นหมอดูประจำตระกูลส่ายหน้าอย่างระอาด้วยแล้ว

ก็ยิ่งเคือง เสียใจจึงชุ่นตามไปด้วยเพราะความขัดใจ

"ไม่ต้องมาทำหน้าอย่างนี้นะ แล้วฉันจะทำยังไงล่ะซินแส คราวก่อนก็ทีหนึ่งแล้ว ที่แคล้วคลาดจากสะเก็ดหมาลาลาอย่างคุณหนูหลิว อาเจ็ดต้องพ่ายแพ้ให้กับผู้ชายโน่นเนมธรรมดาๆ ครั้งนั้นฉันก็ว่าดวงมันแย้แล้วนะ นี่ยังจะมีตกไปกว่านี้อีกหรือ ตกขนาดชะตาขาดนี้ ถ้าเป็นลูกของซินแสล่ะยังจะยี้มออกอีกมั๊ย"

ใครจะหาว่าเธอจงมายเชื่อหมอดูก็ช่างปะไร เรื่องแบบนี้เชื่อไว้ก็ไม่เสียหลาย หมั่นคอยตรวจสอบดวงชะตาของตนเองและครอบครัวเป็นระยะๆ เพราะถือว่าเธอตั้งอยู่บนความไม่ประมาท

ยังเป็นคำทำนายของซินแสเซียงกั้ว หมอดูเทวดาที่ทำนายได้แม่นยำเหมือนตาเห็นด้วยแล้วก็ยิ่งต้องเชื่อ เพราะใช้บริการของซินแสมากกว่าสี่สิบปีแล้ว จวบจนบัดนี้ชื่อเสียงของซินแสเซียงกั้วก็ยิ่งขจรขจายดังจนถึงขนาดมีชาวต่างชาติข้ามน้ำข้ามทะเลจองคิวยาวเหยียดเพื่อให้ซินแสดูดวงให้ แต่ละคนที่กลับไปก็ไปบอกกล่าวกันปากต่อปากว่า

ซินแสเซียงกั้วไม่เคยดูพลาด!

ท่านผู้เฒ่าได้แต่ส่ายหน้าอย่างระอา รู้สึกชินเสียแล้ว เพราะเห็นเธอเป็นแบบนี้มาตั้งแต่สาวจนแก่ คิดอะไรยังไงก็แสดงออกมาเต็มที่ ไม่ได้เก็บเหมือนกับตอนอยู่ต่อหน้าลูกน้อง เพราะในสายตาของคนนอกครอบครัวแล้ว มาดของสตรีเหล็กแห่งตระกูลหม่าผู้นี้จะดูขี้มจริงจัง และไว้ตัว

แค่ชื่อเสียงของ 'ควีนแห่งแก๊งสามเซียน' ก็พาให้ใครต่อใครไม่อยากจะมึ่เรื่องด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะกิตติศัพท์ของความดีและความโหดตามชื่อเสียงตามวีรกรรมที่สั่งสมเอาไว้ตั้งแต่สมัยสาวๆ เล่าลือกันว่าเคย 'เจียน' ศัตรูต่างแก๊งมานักต่อนักแล้ว โทษฐานที่บุกมาหาเรื่องถึงถิ่น

"แล้วจะทำยังไงดีล่ะ มันไม่ใช่แค่เลือดตกยางออก พอจะมีหนทางที่จะผ่อนหนักเป็นเบาบ้างมั๊ย"

"ก็พอมี ดวงมันบอกว่าถ้าคุณชายได้พบเนื้อคู่ ดวงก็จะหนุน จะช่วยให้คุณชายรอดชีวิตได้ทันกาล"

"ตกลงว่าที่ลูกสะใภ้คนนี่ของฉันมันดีหรือไม่ดีกับอาแจ๊คกันแน่ ฉันต้องมาสู้รบตบมือกับสะใภ้มหาภัยด้วยหรืออย่างไร ไม่เอานะ ฉันไม่ยอม"

"ไม่ยอมก็ต้องยอมแล้วละฮูหยิน เลือกเอาเองก็แล้วกัน ถ้าไม่เอาสะใภ้ คุณชายหม่าก็ไม่รอด" เสียงเนิบๆ ของซินแสคงไม่มีน้ำหนักเท่ากับดวงตาที่แวววาว บอกความมั่นอกมั่นใจและจริงจัง ส่งผลให้หม่าฮูหยินจะร้องไห้อยู่รอมร่อเพราะความว้าวุ่นและวิตกกังวล

"แล้วภัยล่ะ เเคราะห์ล่ะ มันมาคู่กันด้วยไม่ใช่หรอ ซินแสช่วยหน่อยสิ มาแต่ตัว มาช่วยอาแจ๊ค แต่ไม่ต้องนำภัยมาไม่ได้เธอ"

"ฮูหยินอย่าเตี้ยตฉันท์สะใภ้คนนี่ไปเลย ถึงแม่ดวงของอี่จะไม่ใช่สะใภ้มหาภัยเหมือนดวงของคุณหนูหลิวที่แคล้วคลาดกับคุณชายหม่าไปแล้ว แต่ดวงอี่ก็คอยคำจูน สามารถช่วยให้คุณชายหม่ารอดตายนา ถือว่าเป็นบุญคุณกรรมกันมาแต่ปางก่อน ฟ้าเซาลิขิตมาแล้ว"

หม่าฮูหยินได้แต่เดินไปเดินมาอย่างคิดหนัก จิตก็ตกลงๆ มา รู้สึกดีขึ้นอีกนิดก็เมื่อซินแสปลอบใจให้เห็นความหวัง

"อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด เพียงแต่ฮูหยินต้องรับมืออย่างมีสติ เอาเป็นว่าถ้าได้วันเดือนปีเกิดของแม่หนูคนนี่มาแล้ว ก็คงจะรู้วิธีสะเดาะเคราะห์แก้กรรมให้หนักรับกลายเป็นเบาได้ ซึ่งมันอาจจะไม่แย่อย่างที่คิด"

"อย่างนั้นก็ต้องรีบให้อาแจ๊คเจอเนื้อคู่อย่างรวดเร็วที่สุดนะสิ แล้วฉันจะความหามาจากไหนได้ล่ะ จะรู้ได้ยังไง เชียมซีของซินแสบอกแต่ว่าเกิดในราศีตุลแค้นี่เอง มันกว้างไปหรือเปล่า"

"สวรรค์กำหนดมาแล้ว ถึงคราวเจอก็จะเจอเอง ถ้าฮูหยินสงสัยใคร่ลองเอาวันเดือนปีเกิดมาให้ฮูหยินดูก็ได้ว่าใช่หรือเปล่า เหมือนกับ

คราวก่อนที่ส่งสัยคุณหนูหลิว แล้วเอาฤกษ์เกิดของอีมาให้อ้าวดูโง่ละ
นี่ก็ดูตามพื้นดวงของคุณชายแค่นั้น แต่ถ้าจะให้ดูลึกๆ ก็ต้อง
มองให้ทะลุกรรมแต่หนหลังแล้วก็แก้กรรมกันไป วางใจเถอะ ดวงมัน
บอกว่าคุณชายห่ม่านะได้เมียดี เป็นคนดี แต่ก็เถอะนะ อย่าลืมนะ
ว่าดวงนะแค่เหมือนแผนที่นำทาง จะว่าไปมันก็ขึ้นกับกรรมปัจจุบัน
ที่เจ้าชะตาเขาทำด้วยว่าจะแหกคอกเบี่ยงเบนทำให้เดินทางไปสายอื่น
หรือเปล่า"

"โอ๊ย แล้วฉันจะรู้ได้ยังไงว่าคนไหน จะไปตามหาได้ที่ไหนละ
ซินแส"

คำถามของหมาสูหยินนั้นตอบยาก เขาไม่ใช่ผู้วิเศษจะได้รู้ไปเสีย
ทุกเรื่อง แต่ก็ไม่รู้ว่าจะอะไรที่มาดลใจให้หมอดูเหวดตาตอบออกไป

"ที่ถนนแห่งธรรม"

บทที่ ๑ บทจะพบก็ได้พบ

วัดเจ้าแม่กวนอิมเป็นวัดใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในมาเก๊า วันๆ จะมีผู้คนมากหน้าหลายตาเข้ามาราบไว้หัวสักการะเป็นร้อยเป็นพันคน ไหลไปตั้งแต่ชาวมาเก๊าเอง นักท่องเที่ยวต่างบ้านต่างเมืองทั้งหลาย และที่น่าจะมาบ่อยๆ ก็ไม่แคล้วพวกนักพนันนักเสี่ยงโชคที่มักจะมาขอพรขอโชคลาภ ให้เล่น 'ได้' กลับไป

ใกล้เวลาที่วัดจะปิด ผู้คนไม่พลุกพล่านเหมือนเมื่อตอนกลางวัน เหลือผู้มาสักการะน้อยเต็มที บรรยากาศเริ่มกลับมาเงียบสงบเอื้อต่อการสำรวมจิตใจและสมาธิอย่างที่สุด และนี่คงเป็นสาเหตุให้แจ๊คก็หม่ำเหยียบย่างเข้ามาที่นี่ในเวลา

'แจ๊ค ช่วงนี้เข้าวัดขอพรถี่หน่อยนะลูก ปีนี้ดวงเราไม่ค่อยดี ทำบุญต่ออายุเยอะๆ ตอนไปไหว้ให้ตั้งจิตอธิษฐานรวบรวมสมาธิดีๆ' นี่คือการกำชับกำชาของมารดาบังเกิดเกล้า ย้ำหนักย้ำหนาให้หาเวลามาให้ได้ ครั้งนี้ทำไม่ได้ให้เขาเข้ามาไหว้พระขอพรเหมือนปกติ แต่ต้องพ่วงทำพิธีกรรมบางอย่างเข้าไปด้วย งานนี้เขาไม่ยากว่าชินแสเสียงัวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเป็นแน่ ซึ่งเขาก็ชินซะแล้วเพราะทำมาตั้งแต่เล็ก

จนโต

แจ๊คกี้ หม่าตั้งจิตขอพรให้เจ้าแม่กวนอิมช่วยปกป้องคุ้มครอง มีบทสวดมนต์บูชาเจ้าแม่แบบเฉพาะกิจที่แม่ของเขาเตรียมมาให้ เสร็จสรรพ สวดจบถวายเครื่องไหว้แล้วก็ป็นอันเสร็จพิธีที่หน้าแท่นบูชา

พิธีกรรมต่อไปคือการนำธูป* สีเขียวที่ซินแสเซียงกั้วทำไว้ให้จุดไฟ เผา ปล่อยให้เถ้าตกลงมาใส่ชันท้ามนต์ที่เขาตัดแบ่งมาจากโองน้ำมนต์ ตรงปากประตูวัด ในชั้นน้ำจะมีกิ่งอ้อช่วยกับใบเซียงเช่าแช่อยู่ แจ๊คกี้ หม่านำน้ำมนต์ในชันท้ามาจิบกินพอเป็นพิธี ส่วนที่เหลือนำมาล้างหน้า ลูบเนื้อตัวจนหมด ยังมีชิ้นส่วนของเถ้าติดอยู่ตามใบหน้า ด้วยความเป็นห่วงลุดสุดเนี่ยบของตัวเอง ชายหนุ่มจึงรีบเช็ดหน้าเช็ดตาด้วย ผ้าขนหนูผืนเล็กที่ลูกน้องเตรียมไว้ให้จนแน่ใจว่าใบหน้าตนกลับมาดูดี เหมือนเดิม

แจ๊คกี้ หม่าหันมาใส่ใจกับบรรยากาศรอบๆ ตัว วัดใกล้ปิดแล้ว ผู้คนบางตาเต็มที ที่เขาเห็นอยู่ขณะนี้เหลือเพียงนักท่องเที่ยวสาวอีก คู่หนึ่งที่แทนไหว้ ท่าทางว่าที่มาที่นี่ก็คงไม่แคล้วเหมือนเขา เพราะเห็นเธอสวดพิมพ์ขอพร มีโผยมาด้วยตามตำรา

"จี นี่ไปบทสวดขอพรเจ้าแม่กวนอิม ฉันจดมาให้ มีบทแปล ภาษาไทยด้วย ตั้งจิตดีๆ ละ สวดเสร็จแล้วจะได้ถวายเต้าให้เจ้าแม่"

เชื่อกันว่าการบูชาเจ้าแม่กวนอิมปางยืนบนหลังเต่าเหมาะสำหรับ อธิษฐานขอให้มียายุยืนยาว มีตำนานว่าเจ้าแม่กวนอิมปราบพญาเต่า ที่ดุร้ายอาละวาดให้สามารถลดโทษได้สติ จนยอมถวายตัวเป็นพาหนะ ซินแสจึงสั่งมาว่าให้ถวายรูปปั้นเต่าลัมฤทธิ์ตัวเล็กๆ เพื่อบูชาขอพร จากเจ้าแม่กวนอิม งานนี้ถ้าไม่รักกันจริง หนึ่งฤทัยจะไม่ใส่ใจใน รายละเอียดจนดูเหมือนว่าเธอเป็นเอามากเจ้าก็เจ้าการขนาดนี้

ศุภจีร์รับบทสวดมาจากเพื่อนผู้เป็น 'เจ้าพิธี' เฉพาะกิจ สั่งให้

* ยันต์แบบจีน

ทำอะไรก็ทำ เกรงใจในความตั้งใจและใส่ใจของเพื่อนรัก ท้ายที่สุดก็ยัง
ไม่ลืมประโยชน์ประจําของตัวเองยามที่เข้าวัดเข้าวาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ลูกมาขอพร ขอให้ได้เที่ยวที่น้ออย่างสนุก เดินทางปลอดภัย และ
สุดท้ายขอให้ไม่ท้อถอยต่อการทำความดี ทำสิ่งที่ถูกต้อง

ปกติหากศุภจิริลาพักร้อนแล้วจะไม่ค่อยไปเที่ยวที่ไหนไกลๆ แต่
ครั้งนี้ข้ามน้ำข้ามทะเลมาเที่ยวถึงมาเก๊าฮ่องกงได้ก็เพราะความอูตรีของ
หนึ่งฤทัยเพื่อนซี้แท้ๆ เสีย

‘จี จำได้มั๊ย เมื่อเดือนก่อนที่ฉันขอวันเดือนปีเกิดจากเธอไปนะ
ที่ว่าจะฝากให้อากิม* ที่อยู่ฮ่องกงเอาไปให้ซินแสเซียงกั๋วชื่อดังดูให้’

ศุภจิริไม่ได้คิดอะไร ครั้งนั้นเพื่อนขอมาก็จัดให้ ดูสนุกๆ พอข่าว
ไม่ได้เชื่อถืออะไรจริงจังนัก แต่ไม่คิดเลยว่าคำทำนายที่ออกมาจะทำ
ให้หนึ่งฤทัยเชื่อเป็นจริงเป็นจังจนวิตกจริตขนาดนี้

‘ไม่ได้แล้วนะจี จิตดวงตกมาก มีเคราะห์หนักอาจจะถึงชีวิตได้
ซินแสแนะนำให้ไปขอพรที่วัดเจ้าแม่กวนอิม ไทหนๆ จีคิดจะพักร้อน
อยู่แล้วนี่ ก็ไปเที่ยวกับฉันเลยดีกว่า เรื่องที่พักไม่มีปัญหา ลุงฉันอยู่
ฮ่องกงจัดการให้ได้ เราไปเที่ยวฮ่องกง แล้วแวะไปเที่ยวและค้างหนึ่ง
คืนที่มาเก๊าด้วยก็น่าจะดีนะจี’

ศุภจิริก็แค่คิดว่าได้เปลี่ยนบรรยากาศเที่ยวต่างประเทศบ้าง
ก็ดี ที่นี้ก็ไม่ไกลจากเมืองไทยนัก นั่งเครื่องบินสองสามชั่วโมงก็ถึง มี
เพื่อนสนิทมาด้วยก็น่าจะสนุกอยู่ เรื่องขอพรสะเดาะเคราะห์นะมัน
ก็แค่เรื่องรอง ถือว่าเป็นผลพลอยได้ ยิ่งได้เข้าวัดเข้าวาทำบุญศุภจิริ
ยิ่งไม่เกี่ยง เพราะหญิงสาวก็หมั่นเข้าวัดทำบุญทำทานเป็นปกติอยู่แล้ว

เมื่อคิดจะอยู่เที่ยวและค้างคืนบนเกาะมาเก๊า ศุภจิริกับหนึ่งฤทัย
จึงเลือกมาไหว้พระขอพรเอายามนี้ที่มีคนน้อยๆ เพราะซินแสย้านัก
ย้าหนาฝากมา

* ป้าสะไห้

‘การจะขอพรพระต้องมีสมาธิ ตั้งจิตแน่วแน่ ไม่ใช่สักแต่พูดๆ
ขอๆ ไป และที่สำคัญต้องมีศรัทธา’

"นี่ จี้อธิษฐานขอเนื้อคู่ฟ่งไปด้วยรีเปลา" หนึ่งในฤทัยกระเช้าถาม
ศุภจีรีไปอย่างนั้นเอง สนิทสนมกันมานานจนรู้ว่าเพื่อนสาวยังไม่มี
วีแววที่จะปิ้งปิ้งหนุ่มหน้ามนคนไหนทั้งนั้น คำตอบจึงไม่ผิดไปจาก
ที่คาดเท่าไร

"รู้อยู่แล้วยังจะมาถาม ก็เราสองคนตั้งใจจะกอดคานอยู่ด้วยกัน
ไม่ใช่หรือ จับคู่ที่ยาวด้วยกันอยู่อย่างนี้แต่ไหนแต่ไรมา จะไปเจอหนุ่ม
ที่ไหนได้ยังไง จนเพื่อนในกลุ่มคนอื่นๆ ซิงหนีไปแต่งงานกันทีละคนๆ
ใกล้จะหมดแก๊งแล้วนะ"

ความจริงแล้วศุภจีรีไม่ได้เดือดเนื้อร้อนใจสักนิดกับการที่จะ
‘กอดคาน’ อย่างที่ปากว่า ไม่เคยกะเกณฑ์สักทีว่าจะต้องสละโสดเมื่อ
อายุเท่าไร ชีวิตของผู้พิพากษาเช่นเธอที่เป็นอยู่นี้หากไม่มีภาระ ไม่มี
ครอบครัวก็ง่ายดี ไม่ต้องกังวลต่อการโยกย้ายไปทั่วราชอาณาจักร

"จึ้นะไม่ต้องห่วงหรอก พอหมดเคราะห์แล้วซินแสแกบอกว่าจะ
ได้คู่ แต่ฉันนะยังอีกนาน"

"โอ๊ย หนึ่ง เธอเชื่อหมอดูให้หน่อยๆ หน่อยไม่ได้หรือ หมกมุ่น
อะไรจะขนาดนี้"

"ฉันไม่ได้หมกมุ่นมงายนะจ้ะ แต่นี่ซินแสเชียงแก้วผู้โด่งดังราว
หมอดูเทวดาเชียวนะ เชื่อไว้บ้างก็ไม่เสียหลาย นักการเมืองบ้านเรา
หลายคนยังดั้นด้นจ้องคิวมาตุถึงนี้ ที่แกดั่งเพราะแกแก้กรรมให้ด้วย
ป้าฉันนะแล้วว่าที่บ้านฉันทำมาค้าขึ้นตั้งตัวได้อย่างทุกวันนี้ก็เพราะ
ซินแสแกแก้กรรมให้"

สองสาวมัวแต่เข้าเหย้าคุยกันกระจุกกระจิง ไม่ได้รู้เรื่องราวเลย
ว่าหนุ่มหล่อเจ้าถิ่นกำลังสนใจแอบสำรวจทรวงอยู่เบื้องหลังอย่าง
เพลินตา เขาพยายามเงี่ยหูฟังอยู่เป็นนานว่าเป็นสาวจีนที่นี้หรือเปล่า

แต่เห็นลักษณะก็พอจะเอียงๆ เชื่อว่าไม่ใช่

ไม่ใช่สาวที่นี้จริงๆ ด้วย ซาติไหนกันนะ นี่ขนาดเห็นแต่ข้างหลัง
นะ หันมาให้เห็นหน้าหน่อยสิหนูหัว

เปล่า...สองสาวที่ว่าไม่ได้แต่งตัวชะเวกชะวาก ก็แค่เสื้อยืดเข้า
รูปทรงผู้หญิงพอดีตัวสวมทับด้วยกางเกงยีนขาม้า แค่นี้ผู้เจนจัดทาง
สรีรศาสตร์อย่างเขาก็ประเมินได้ไม่ยากว่า 'แจ่ม'

อืม...คนผมยาวน่าจะสวย

ที่บอกว่าน่าจะสวยก็เพราะผมสีดำลับเรียบสั้นดูจืดจางใหม่
กระมัง มันทั้งตัวอยู่กลางหลัง เส้นที่ของสาวผมยาวดูเหมือนจะตั้งดู
เขาได้เสมอ แล้วมันก็ไม่ผิดจากที่คาดเอาไว้เสียด้วย เมื่ออย่างไรเสีย
เธอทั้งสองก็ต้องหันหน้ากลับมาเพื่อเดินสู่ประตูวัดอยู่ดี

ไฮ้ไฮ้... แม่เจ้าไว้ย

แจ๊คก็ หมาตาค้างเมื่อได้เห็นดวงหน้าล่อฟ่องนวล คิ้วเรียว
ดำลับไม่ผิดไปจากสีผม มีแว่นตากันแดดคาดผมสลวยเปิดให้เห็น
หน้าผากเนียนรูปหัวใจ เย็นย่ำขนาดนี้เครื่องสำอางจึงเลื่อนจางไปหมด
แล้ว ที่เขาเห็นอยู่ที่นี่คือความงามตามธรรมชาติแท้ๆ เลย

ดูยังไงๆ ก็ชวนให้ติดใจ...และน่าติดตาม

ผู้ชายอย่างแจ๊คก็ หมาไม่ใช่คนเฉื่อยเฉะ อะไรก็ตามที่เขาถูกใจ
ไม่มีทางที่จะปล่อยให้ลอยไปลอยมาจนหายไปต่อหน้าต่อตา ไม่มีทาง
ที่จะปล่อยให้ไปตามดวง หากอยากได้ก็ต้องรู้จักไขว่คว้า

ปฏิบัติการหลิ่วสาวจึงเริ่มขึ้น (เหมือนอย่างเคย)

"มาจากไหนกันครับนี่" ชายหนุ่มออกปากถามไถ่ด้วยภาษาสากล
เมื่อสองสาวเดินมาถึงประตูวัด

สองสาวได้ยินแล้วกับเสียงทักถาม ความที่เป็นสาวเรียบร้อย
ระมัดระวังตัวพอสมควรกับการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่ได้รู้จักมักจี่กัน
มาก่อนก็อย่าหวังเลยว่าเธอจะสนองไม่ตรีจ้อตะไม่ดูหน้าดูตา